

Στις άλλες σελίδες

- ΠΟΛΩΝΙΑ και άλλα ΔΙΕΘΝΗ
- ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ στην ΕΛΒΕΤΙΑ — ΟΛΛΑΝΔΙΑ
- ΕΡΕΥΝΑ — ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
- Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
- Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΑΤΙ
- ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΕΙΑ ΕΔΕΚ - ΑΚΕΛ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές τόσο μεγαλύτερη φαντάζει η χρεωκοπία της δεξιάς στην Κύπρο κι η έλλειψη στους κόλπους της οποιουδήποτε πολιτικού και οικονομικού προγράμματος ικανού να βγάλει την κυπριακή κοινωνία από το οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο και τον ντε φάκτο διαχωρισμό των κοινοτήτων.

Το ΔΗ.ΚΟ του προέδρου σπλωμένο στη συνείδηση του λαού από την αντεργατική του πολιτική κατά τη διάρκεια της επικράτησής του στη Βουλή και την κυβέρνηση μάχεται δραστήρια να κερδίσει ψήφους χρησιμοποιώντας την κυβερνητική μηχανή τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και τα άλλα ατου της εξουσίας και δίνοντας απλόχερες

υποσχέσεις. Το πλεονέκτημα αυτό φαίνεται πως θα γλυτώσει το ΔΗ.ΚΟ σ' αυτό το στάδιο από τον τελειωτικό πολιτικό αφανισμό είναι όμως σίγουρο πως δεν θα του παράσχει την πλειοψηφία στη βουλή που του χάρησε η γνωστή ολέθρια συμμαχία του 76 με το ΑΚΕΛ και την Ε.ΔΕΚ.

Τα άλλα κομμάτια του «κέντρου» - Π.Α.ΜΕ., Ένωση Κέν-

τρου, ΝΕ.ΔΗ.ΠΑ - αγωνίζονται απειγνωμένα για μια θέση στο πολιτικό προσκήνιο χωρίς πολιτικό πρόγραμμα και ιδεολογική φυσιογνωμία που να τα ξεχωρίζει μεταξύ τους κι από το ΔΗ.ΚΟ ή που να πείθει τις λαϊκές μάζες για την ικανότητα τους να λύσουν οποιοδήποτε πρόβλημα. Αυτό φαίνεται καθαρά κι από την εμφάνιση των πολιτικών αρχηγών αυτών των κομμάτων στην τηλεόραση που καταναλώνεται στο κέρδιμα εντυπώσεων πάνω σε προσωπικό κυρίως επίπεδο μακριά από συγκεκριμένες προοπτικές, θέσεις και προγράμματα. Φαίνεται ακόμα κι από τις αόριστες αλληλοκατηγορίες μεταξύ των ηγετών της δεξιάς για τους χειρισμούς του «εθνικού» θέματος που γίνονται

για να φθαρουν οι πολιτικοί τους αντίπαλοι ενώ αυτοί που κατηγορούν δεν προτείνουν τίποτε το καλύτερο ή έστω συγκεκριμένο για λύση του προβλήματος.

Ετσι είναι σχεδόν βέβαιο πως τα νεοσύστατα κόμματα θα αποτύχουν παταγώδως στις εκλογές με κίνδυνο μάλιστα να μην αναδείξουν στη βουλή, ακόμα και αυτούς τους αρχηγούς τους.

Η χρεωκοπία τους αντικατοπτρίζεται τέλος και στις εσωτερικές διαμάχες για θέσεις στον κατάλογο των υποψηφίων βουλευτών, μια και η κυριώτερη επιδίωξη των «προσωπικότητων» αυτών των κομμάτων είναι ο καρριερισμός και η προσωπική

ανέλιξη.

Παρόμοια εσωτερικά προβλήματα φαίνεται να παρουσιάζονται και στο κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου-το Συναγερμο-. Παρα τα προβλήματα αυτά, όμως, και παρα το γεγονός ότι κάποτε συνταύτισε ο Κυπριακός λαός το κόμμα τούτο και τους ηγέτες του με το φασισμό και το πραξικόπημα, ο Συναγερμος καταφέρνει σήμερα να βγαίνει από τη πολιτικανυποληψία στην οποία τον έριξε ο λαός το 74 και να αντεπιτίθεται προβάλλοντας σαν βιώσιμη και σε πολλούς πειστική, εναλλακτική εξουσία.

Οι στήλες της Εκφρασης

Συνέχεια στην 8η

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΑΠΕΤΥΧΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ 'ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ' ΑΠΟΠΟΜΠΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Μια νέα βίαιη επίθεση της κομματικής ηγεσίας εναντίον αριστερών στελεχών, αυτή τη φορά στην επαρχία Λεμεσου, απέτυχε να αποδώσει καρπούς. Μέσα σ' ένα κλίμα έντονης διαμάχης, λασπολογιών και τρομοκρατίας η αριστερή βάση του κόμματος ματαίωσε τα σχέδια της ηγεσίας εκλέγοντας στην Επαρχιακή Επιτροπή Λεμεσου τρεις από τους υποψηφίους της αριστεράς.

Η επίθεση ενάντια στα αριστερά στελέχη της Ε.Ε Λεμεσου προετοιμαζόταν από αρκετούς μήνες με τις συνηθισμένες μεθόδους της κομματικής γραφειοκρατίας. Αρχισε με κατηγορίες για φραξιοτισμό και αντικομματική δράση και συνεχίστηκε με τη συνωμοτική προσέγγιση μελών και στελεχών του κόμματος. Αφού κατάφεραν να στρατολογήσουν ένα μικρό αριθμό στελεχών άρχισαν να πλησιάζουν αδρανοποιημένα μέλη της Επαρχιακής Οργάνωσης της συνδιάσκεψης. Αποφάσισε επίσης να αφαιρέσει την προεδρία της συνδιάσκεψης από την Ε.Ε. Λεμεσου και να προεδρεύσει ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος και απαγόρευσε την κυκλοφορία προσυνδιασκηπτικών εγγράφων.

λη της Επαρχιακής Οργάνωσης ήταν σταθερά τοποθετημένα υπέρ της αριστεράς η κομματική γραφειοκρατία κατάλαβε πως σε μια συνδιάσκεψη αντιπροσώπων σύμφωνα με το καταστατικό η πλειοψηφία θα ανήκε στην αριστερά. Ετσι επιστράτευσε η Κεντρική Επιτροπή η οποία αποφάσισε να παραμερίσει το καταστατικό και έδωσε εντολή να συμμετάσχουν όλα τα μέλη της κομματικής οργάνωσης στην Επαρχιακή συνδιάσκεψη. Αποφάσισε επίσης να αφαιρέσει την προεδρία της συνδιάσκεψης από την Ε.Ε. Λεμεσου και να προεδρεύσει ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος και απαγόρευσε την κυκλοφορία προσυνδιασκηπτικών εγγράφων.

Παρα τα φανερά κίνητρα της Κ.Ε. η Ε.Ε. Λεμεσου δέχτηκε τις αποφάσεις της έχοντας εμπιστοσύνη στη κομματική βάση. Πολύ σύντομα οι εμπιστοί της γραφειοκρατίας στη Λεμεσο αντιλήφθηκαν ότι η κομματική βάση δεν ήταν εύκολο θύμα για την συνωμοσία τους. Προχώρησαν σε απειλές ότι θα αποκαλύψουν στοιχεία για προαχτορισμό και οικονομική στήριξη των αριστερών από το ΑΚΕΛ! 'Η ακόμα ότι αν ψηφίζοταν η αριστερά θα αποβαλλόταν την επομένη.

Στη Συνδιάσκεψη το κλίμα οξύνθηκε πολύ νωρίς. Χαφιέδες της γραφειοκρατίας κατέθεσαν «καταγγελίες» ενάντια στην αριστερά για «μυστικές συσκέψεις» με τους «φραξιοτιστές της Σοσιαλιστικής Εκφρασης» λέγοντας ότι και οι ίδιοι λάμβανουν μέρος. Ένας νεοφώτιστος «θεωρητικός» «ανάλυση» το πρόβλημα του «εισοδισμού» και την ταχτική της «4ης Διεθνούς» αντιγράφοντας κατά λέξη ένα αθλιο κείμενο του ΠΑΣΟΚ. Επαρχιακό στέλεχος κατάγγειλε ότι οι «φραξιοτιστές» επιδίωκαν την

εκτόπιση του Προέδρου του κόμματος και την αντικατάστασή του.

Τα αριστερά στελέχη της Λεμεσου απάντησαν με ειλικρίνεια και τόλμη. Ανάλυσαν τα πολιτικά κίνητρα της επίθεσης της γραφειοκρατίας και καταδίκασαν τους διωγμούς ενάντια στην αριστερά. Έδειξαν πως όλες οι επαφές που είχαν απασκοπούσαν στην άνοδο της ΕΔΕΚ. Πως τα αριστερά στελέχη που διώκονται σήμερα ήταν ανάμεσα στους καλύτερους αγωνιστές του κόμματος. Καταδίκασαν τις διαγραφές στελεχών στις άλλες επαρχίες και αντέκρουσαν τον ισχυρισμό ότι η «Σ.Ε.» είναι αντικομματικό έντυπο.

Το κλίμα της συνδιάσκεψης άρχισε να στρέφεται καθάρα αριστερά. Ο Πρόεδρος του κόμματος σε μια θλιβερή αγόρευση επιτέθηκε βίαια ενάντια στα αριστερά στελέχη και είπε πως σαν «αρχιφραξιοτιστές» δεν είχαν δικαίωμα να υποβάλουν υποψηφιότητα. Κάτι τέτοιο είπε θα αποτελούσε πρόκληση προς τη συνδιάσκεψη και κάλεσε τα μέλη να μαυρίσουν τους υποψηφίους της «φράξιας» και να ψηφι-

σουν τους «κομματικούς» υποψηφίους. Κατηγόρησε ξένες οργανώσεις σαν υπεύθυνες για τον «φραξιοτισμό» στο κόμμα!

Όταν υποβάλλονταν οι υποψηφιότητες για την Ε.Ε. οι υποψήφιοι κλήθηκαν να δηλώσουν αν υποστηρίζουν την Αριστερή Πτέρυγα του κόμματος. Ετσι χωρίστηκαν σε δύο ψηφοδέλτια: ένα αριστερό και ένα «κομματικό».

Παρ' όλα αυτά η κομματική βάση δεν υπέκυψε στον εκβιασμό και την τρομοκρατία. Τρεις υπήφιοι της αριστεράς εκλέχτηκαν στην Ε.Ε. Ετσι η κομματική γραφειοκρατία δεν μπόρεσε να αποκλείσει τα αριστερά στελέχη με «δημοκρατικές» μεθόδους. Αν επιμένει να το κάμει είναι αναγκασμένη για άλλη μια φορά να τσαλαπατήσει αποκάλυπτα κάθε έννοια δημοκρατίας και κάθε καταστατική διαδικασία.

Η Επαρχιακή Συνδιάσκεψη Λεμεσου αποτελεί μια σημαντική νίκη για την αριστερά. Η «τρικυμία εν φλυτζανίω» όπως αποκάλεσε ο

Συνέχεια στην 8η

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

BIENNE - ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ

Εδώ και μέρες ο τύπος ασχολήθηκε επίμονα με το ζήτημα της μυστικής συμφωνίας του Κληρίδη με τον Ντενκτας λες και αφο ήταν το πιο σημαντικό ανάμεσα στα τόσα άλλα που διαδραματίστηκαν στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια.

Εμείς από τη πλευρά μας εκείνο που έχουμε να τονίσουμε είναι ότι ολόκληρη η δεξιά φέρει την εφθύνη για τους αποτυχημένους χειρισμούς του Κυπριακού το οποίο οδήγησαν από υποχώρηση και υποχώρηση η περίπτωση Κληρίδη δεν είναι η μοναδική ούτε η πρώτη αλλά ούτε και η τελευταία.

ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ:

Στα «ΝΕΑ» της 2.4.81 διαβάσαμε στη πρώτη κιόλας σελίδα άρθρο που κατηγορούσε το ΑΚΕΛ για «αντιμακαριασμό» ενώ επαινούσε το δρ. Β. Λυσαριδίδη γιατί το 60 υποστήριξε στις εκλογές τον Μακάριο. Η σημερινή ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ συνεχίζει το κατήφορο της. ΟΧΙ μόνο δεν μάχεται για την ενότητα με το ΑΚΕΛ στη βάση ενός προγράμματος σοσιαλιστικών αλλαγών που θα αποτελέσουν την απάντηση στην οικονομική κρίση που μπαινουμε και το στήριγμα του αγώνα για μια σοσιαλιστική και λήφτερη πατρίδα αλλά αντίθετα προσπαθεί να φανει σαν καλύτερος υπηρέτης της αστικής εξουσίας από το ΑΚΕΛ.

Οι αριστεροί σύντροφοι στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ έχουμε καθήκον να κάνουμε καθαρό μέσα στη βάση του κόμματος ότι η σημερινή ηγεσία στρέφει το κόμμα όλο και πιο δεξιά πάνω σε άξονες εθνικιστικούς - Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας - ενώ καταργεί ή ατονεί κάθε συγκεκριμένη επαναστατική διεκδίκηση χάριν αφής της στροφής.

ΟΧΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΛΛΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΜΜΑΔ

Πρόσφατα δημοσιεύτηκε χωρίς να διαψευσθεί ότι η κυβέρνηση θα ενισχύσει αριθμητικά και ποιοτικά τη ΜΜΑΔ. Επίσης η εμφάνιση της ΜΜΑΔ στο γήπεδο του «Κεραυνού» με αντιδιαδηλωτικές εξαρτήσεις επιβεβαίωσαν έμμεσα πληροφορίες για ένταξη του αντιδιαδηλωτικού σώματος, που η αστυνομία διατηρεί από το '75, στη ΜΜΑΔ.

Η Σ.Ε. έκανε και παλιά αναφορές για το ρόλο που θα παίζει η ΜΜΑΔ σε περιόδους κρίσης. Ηδη μπαινουμε σταδιακά σε μια τέτοια περίοδο και η αστική τάξη άρχισε να προετοιμάζεται σ' όλα τα επίπεδα.

Πολιτικά και οικονομικά διαφαίνεται η πλήρη αντιπαράθεση με τους εργαζόμενους και τις οργανώσεις τους. Η ενίσχυση της ΜΜΑΔ εντάσσεται σ' αυτά τα πλαίσια.

Η ΜΜΑΔ είναι άχρηστη στους εργαζόμενους. Για αφτους το μόνο ένοπλο σώμα που δεν μπορεί να στραφει εναντίον τους είναι μια λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω από τον έλεγχο των μελών της.

ΑΚΟΜΑ £1.500.000 ΓΙΑ ΚΤΙΣΙΜΟ ΑΛΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:

Μετα το νέο καθεδρικό ναο που θα στοιχίσει πέραν του 1/2 εκατ. λιρών η Εκκλησία αποφάσισε το κτίσιμο ναου χωρητικότητας 2.000 ατόμων και αξίας 1,5 εκατ. αψη τη φορα στη Σκάλα.

Ετσι η «φτώχεια» Εκκλησία που τα εκατομμύρια που ήδη χρησιμοποιεί «δεν της φτάνουν για τις βασικές της ανάγκες»-όπως δήλωσε ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος - θα διαθέσει εκατομμύρια για το κτίσιμο ναων σ' αψη τη περίοδο «αγώνα και λιτότητας».

Νομίζουμε ότι έφτασε ο καιρος που η Εκκλησιαστική οικονομική δραστηριότητα πρέπει να μπει κάτω από έλεγχο με την κρατικοποίηση των τεραστίων εχτάσεων γης καλλιέργισιμης και μη και τον έλεγχο όλων των άλλων οικονομικών επιχειρήσεων που διαθέτει.

ΠΟΛΩΝΙΑ: ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΑΠΑΥΛΑ

Η αγωνία που κορυφώθηκε σαν αποτέλεσμα της προκήρυξης της γενικής απεργίας στην Πολωνία, μετριάστηκε κάπως ύστερα από τη συμφωνία που η ηγεσία των ανεξάρτητων συντεχνιών έκαμε με την Πολωνική Κυβέρνηση. Ετσι η απεργία ακυρώθηκε ενώ η Πολωνική κυβέρνηση ανέλαβε την ευθύνη να τιμωρήσει τους ενόχους για τα επεισόδια στην πόλη Μποντγκοστς. Οπως είναι γνωστό, οι αστυνομικές αρχές της πόλης είχαν αυθαίρετα επιτεθεί ενάντια σε στελέχη και μέλη των ανεξάρτητων συντεχνιών Αλληλεγγύη.

Φυσικά το πρόβλημα δεν λύεται, αλλά μετατίθεται στο άμεσο μέλλον. Η διαμάχη ανάμεσα στα συνδικάτα και την εργατική τάξη από τη μια και το Πολωνικό κράτος από την άλλη δεν έχει καθόλου αμβλυνθεί. Η εξέλιξη των γεγονότων αποτελεί μια αμφισβήτηση των θεσμών και συνιστά μια γενική απαίτηση για δομικές αλλαγές.

Γιατί, πριν λίγα χρόνια θάταν πρωτόκουστο να γίνονται διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη (με ηγεσία διαφορετική από εκείνη του Κομμουνιστικού Κόμματος) με το ίδιο το Κ.Κ. που διεκδικεί ακριβώς την πρωτοπορεία της εργατικής τάξης. Η αντινομία τούτη είναι τόσο βασική και ριζική που δεν μπορεί να συντηρηθεί για πολύ καιρό ακόμα. Η ίδια η κατάσταση εμπεριέχει όλα τα στοιχεία που συνθέτουν μια μεγάλη κοινωνική κρίση.

Η κατάσταση γίνεται

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΒΕΛΓΙΟ

Η κυβέρνηση συνασπισμού του Βελγίου της οποίας ηγούνται οι χριστιανοδημοκράτες με πρωθυπουργό το Μάρτενς αναγκάστηκε την περασμένη Τρίτη να υποβάλει την παραίτηση της. Η πτώση της Κυβέρνησης ήταν επακόλουθο μιας εντονής αντίδρασης του Βελγικού εργατικού κινήματος, της μεγαλύτερης για δεκαετίες.

Οι Βέλγοι εργάτες υποφέρουν ήδη από το μεγαλύτερο ποσοστό (12%) ανεργίας στην ΕΟΚ.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης να επιβάλει παγοποίηση μισθών ξεσήκωσε σίφουνα ανάμεσα στην εργατική τάξη με διαδήλωση των 100.000 το Γενάρη κι 24ωρη απεργία στις 5 του Φεβράρη.

Η κρίση αυτή δεν είχε σαν θύματα μόνο τους Χριστιανοδημοκράτες. Ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού κόμματος που συμμετέχει στο συνασπισμό δήλωσε πρόσφατα πως δεν θα βάλει υποψηφιότητα για επανεκλογή στο πόστο του προέδρου μετά τη λήξη της θητείας του. Η δήλωση αυτή έγινε μετά από εντονες συζητήσεις μέσα στο κόμμα και σφοδρές επικρί-

σοβαρότερη ύστερα από τη σειρά προειδοποιήσεων που απευθύνει σχεδόν καθημερινά η Σοβιετική ηγεσία. Σε μια τέτοια πρόσφατη προειδοποίηση διατύπώνεται η άποψη πως το τι εκτυλίσσεται στην Πολωνία δεν αποτελεί απλώς εσωτερική υπόθεση της χώρας τούτης. Ετσι μια σοβιετική επέμβαση δεν πρέπει ν' αποκλείεται, αν και η στάση της ηγεσίας των συνδικάτων είναι μέχρι τώρα παρα πολύ προσεχτική, ακριβώς για να μην προκαλέσει την ξένη επέμβαση.

Συγκεκριμένα η στάση του Βαλέσσα στις διαπραγματεύσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου κρίθηκε από πολλούς σαν απαράδεχτα υποχωρητική απέναντι στις αρχές. Από στελέχη των ιδίων των συνδικάτων ο Λ. Βαλέσσα επικρίθηκε για τούτο το θέμα, αν και τελικά η συμφωνία που συνήψε επικυρώθηκε.

ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

σεις από την αριστερή πτέρυγα του κόμματος και τις συντεχνίες που ελέγχει το κόμμα.

Αυτή η εσωκομματική αντίδραση έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην άρνηση των Σοσιαλιστών να υποστηρίξουν τελικά τα μέτρα του Πρωθυπουργού Μάρτενς πράγμα που οδήγησε στην πτώση της κυβέρνησης.

ΙΤΑΛΙΑ

Νέα μεγάλη όξυνση της οικονομικής και πολιτικής κρίσης που μαστίζει για χρόνια την Ιταλία σημειώθηκε το μήνα που πέρασε.

Όπως και στο Βέλγιο η Κυβέρνηση προσπάθησε να επιβάλει παγοποίηση μισθών που θα επηρέαζε 3 εκατ. εργάτες της Ιταλίας, ενώ υποτίμησε τη λίρα κατά 6% και αύξησε τα χρεωστικά επιτόκια σε 28%! Εν τω μεταξύ ο πληθωρισμός ανεβαίνει στο 20% με το ελλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών να φτάνει το Φεβράρη σε επίπεδο ρεκόρ.

Τα νέα μέτρα της Κυβέρνησης έρριξαν μισό εκατομμύριο εργάτες σε σποραδικές απεργίες σε όλη τη χώρα. Οι απεργίες α-

Το ζήτημα τούτο θέτει ένα γενικότερο πρόβλημα. Μέχρι ποιου σημείου οι εργαζόμενοι θ' ακολουθούν την ηγεσία των συντεχνιών και ποτε θα την ξεπεράσουν. Κανένας δεν μπορεί να απαντήσει πειστικά αυτό το ερώτημα, γιατί το ζήτημα δεν εξαρτάται μόνο από το επίπεδο συνειδητοποίησης των ιδίων των εργαζομένων, αλλά παράλληλα και από τις διεθνείς συνθήκες. Κανένας στην Πολωνία δεν επιθυμεί μια στρατιωτική επέμβαση του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Ούτε το ίδιο το Κ.Κ.

Για τούτο άλλωστε η ηγεσία των συνδικάτων φροντίζει να μη εξαντλεί τα περιθώρια των υποχωρήσεων που μπορεί να παραχωρήσει η ηγεσία του Κ.Κ.

Είναι άγνωστο για πόσο ακόμα μπορεί να παίζεται το παιχνίδι, τούτο έχοντας επίσημη, υπόψη την πολύ κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Πολωνική οικονομία.

Όπως και νάχει το πράγμα, πρωταρχικό καθήκον είναι η κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών που έχουν κερδίσει. Οποιοδήποτε πιο γενικό σοσιαλιστικό στόχοι δεν μπορούν σήμερα να επιτευχθούν, γιατί δεν το επιτρέπει το διεθνές ισοζύγιο των δυνάμεων, ενώ από την άλλη το κίνημα στερείται ακόμα ηγεσίας ικανής να το οδηγήσει παρα πέρα σε γενικότερες δομικές αλλαγές.

Ζήνωνας

ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ναμένονται να φτάσουν νέα ύψη το καλοκαίρι αν επιμείνει η Κυβέρνηση στην εφαρμογή της παγοποίησης των μισθών. Η νέα κρίση σπρώχνει το κομμουνιστικό κόμμα που για χρόνια συμβιβαστήκε με τις δεξιές Ιταλικές κυβερνήσεις στην ενδυνάμωση της αντιπολίτευσης του ενώ η Κυβέρνηση Φορλάνι φαίνεται πως δεν θα αντέξει αρκετά ώστε να υλοποιήσει πλήρως τα αντεργατικά μέτρα που εξαγγείλει.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Σφοδρή αντίδραση στην οικονομική του πολιτική βρρίσκει και ο παρ' ολίγον δολοφονημένος Πρόεδρος Ρήγκαν από το αμερικάνικο εργατικό κίνημα. Τα μέτρα λιτότητας, οι περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες και σ' άλλα αντεργατικά μέτρα που εξαγγείλει κερδίζοντας τον τίτλο «Θάτσερ της Αμερικής» - βρίσκουν αντίθετες τις συντεχνίες που προγραμματίζουν μεγάλη συντεχνία που προγραμματίζουν μεγάλη πορεία στην Ουάσιγκτον την Πρωτομαγιά. Στην πορεία αναμένονται να πάρουν μέρος 250.000 εργάτες.

Δέλτα Μι.

ΛΙΜΑΝΙ: Οι λιμενεργάτες και το

Παρα τα σοβαρά λάθη χειρισμού, από μέρους της ηγεσίας των συντεχνιών, πάνω στα προβλήματα των λιμενεργατών οι συντεχνίες θα πρέπει να καταλάβουν πως βρίσκονται εκεί, σαν εντολοδόχοι των εργαζομένων και οφείλουν να αναπτύξουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και την ελεύθερη έκφραση απόψεων, για να πάρουν οι πιο σωστές αποφάσεις πάνω στα ζητήματα. Θα πρέπει να αντιληφθούν πως πρέπει καθημερινά να βρίσκονται ανάμεσα στους εργάτες για να ζουν από κοντά τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους. Οι λιμενεργάτες με τη σειρά τους, παρα τις παραλήψεις της συνδικαλιστικής τους ηγεσίας, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως μόνο συσπειρωμένοι και ενωμένοι κάτω από τις συντεχνίες τους, ΠΕΟ και ΣΕΚ, θα μπορέσουν πανίσχυροι να δώσουν τις σωστές λύσεις στα προβλήματα τους. Ενωμένοι οι εργάτες αποτελούν μίαν ακατανίκητη δύναμη. Οι λιμενεργάτες, ιδιαίτερα έχουν γράψει λαμπρές σελίδες ηρωικών συνδικαλιστικών αγώνων. Αποτελούν πραγματικά την εμπροσθοφυλακή της εργατικής τάξης του τόπου-μας.

Οι λιμενεργάτες

Οι λιμενεργάτες που εργάζονται σήμερα στο λιμάνι της Λεμεσού είναι 492, δηλ. 406 στοιβαδούροι και 86 αχθοφόροι. Πιο αναλυτικά είναι, 120 στοιβαδούροι Α, 286 στοιβαδούροι Β (από τους οποίους 140 περίπου πρόσφυγες και Παραλιμνίτες), 27 αχθοφόροι Α και 59 αχθοφόροι Β.

Οι λιμενεργάτες χωρίζονται σε στοιβαδούρους και αχθοφόρους. Οι στοιβαδούροι εργάζονται πάνω στα πλοία και οι αχθοφόροι πάνω στο μώλο και στις αποθήκες του λιμανιού. Σε μερικές περιπτώσεις, όταν εξαντληθεί η Β λίστα των αχθοφόρων, προσλαμβάνονται για εργασία στις αποθήκες και στοιβαδούροι Β. Οι «εργοδότες» των στοιβαδούρων Α και Β είναι οι Πράκτορες (1). Οι «εργοδότες» των αχθοφόρων Α είναι οι Πράκτορες και οι φορτωτές. Οι «εργοδότες» των αχθοφόρων Β και σε μερικές περιπτώσεις των στοιβαδούρων Β, είναι ο Σύνδεσμος των Αδειούχων Αχθοφόρων Λεμεσού.

Οι εργάσιμες ώρες στο λιμάνι της Λεμεσού

Οι εργάσιμες ώρες στο λιμάνι της Λεμεσού, είναι από τις 8 π.μ. μέχρι τις 11 μ.μ. για τις καθημερινές (από Δευτέρα μέχρι Σάββατο) και από τις 8 π.μ. μέχρι τις 5 μ.μ. για τη Κυριακή.

Μέσα στα πλαίσια τούτα, οι λιμενεργάτες εργάζονται δυο μεροκάματα. Θωρη μέρα εργασίας από τις 8 π.μ. μέχρι τις 5 μ.μ. με μια ώρα διακοπή το μεσημέρι, και θωρη νυχτερινή εργασία από τις 5 μ.μ. μέχρι τις 11 μ.μ. Δηλαδή το λιμάνι της Λεμεσού παραμένει ανοιχτό για εργασία 15 ώρες, γιατί το μεσημέρι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν εργασία υπερωρίας.

Πρέπει να αναφέρουμε πως ο μάξιμουμ αριθμός λιμενεργατών που μπορεί να εργαστεί κάθε φορά είναι γύρω στα 250 άτομα. Τούτο συμβαίνει πολύ σπάνια. Συνήθως εργάζονται γύρω στα 250 άτομα, αλλά μέρα και νύχτα.

Η καθιέρωση της 15ωρης λιμενικής εργασίας, εφαρμόστηκε κατόπιν απαίτησης της Αρχής Λιμένων

σωστη εργατική πορεία. Το δικαίωμα είναι με τους λιμενεργάτες. Οι συντεχνίες είναι οι ίδιοι οι εργάτες. Αντιφάσεις και αντιθέσεις τέτοιου βαθμού μεταξύ συνδικαλιστικής ηγεσίας και εργατών, τραντάζουν επικίνδυνα τους εργατικούς θεσμούς και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Ο συνδικαλιστής πρέπει να ζει ανάμεσα στους εργάτες, να παίρνει το σφίγγο-τους, να συμμετέχει στις ανησυχίες και στα προβλήματα-τους, να ακούει και να αναλύει τις απόψεις και τις σκέψεις-τους. Και ποτες, μα ποτες, οι εργάτες δεν έχουν άδικο όταν ζητούν από την αστική κεφαλαιοκρατική τάξη, κάποιο ωφέλημα.

Η καταστρατήγηση της νυχτερινής εργασίας από τους Πράκτορες

Η αγανάκτηση των λιμενεργατών και η άρνηση-τους να εργαστούν τη Κυριακή, στρέφεται κύρια ενάντια στην καταστρατήγηση των όρων για τη νυχτερινή εργασία. Οι Πράκτορες προσλαμβάνουν λιγότερα πλοία και σταματούν την εργασία στα πλοία όποτε τους συμφέρει, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη, ούτε τους λιμενεργάτες, ούτε την οικονομία, ούτε την αναγκαιότητα για τη μείωση των καθυστερήσεων στα πλοία. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι πως να αυξάνουν τα κέρδη-τους.

Η ΑΛΚ ανέχεται με το πιο σκανδαλώδες τρόπο τη κατάσταση τούτη, ενώ οι συντεχνίες αντι να αγωνιστούν με συνέπεια πάνω στη προοπτική της πιστής εφαρμογής της σύμβασης, αντίθετα υπαναχώρησαν στις πιέσεις των Πρακτόρων και χωρίς σωστή ανάλυση και σοβαρά επιχειρήματα, ζήτησαν από τους λιμενεργάτες να υποχωρήσουν στο ζήτημα της Κυριακής.

Πρέπει να σημειώσουμε πως οι Πράκτορες είναι υποχρεωμένοι να προσλαμβάνουν λιμενεργάτες για τη νυχτερινή εργασία. Οι όροι εργασίας προνοούν πως το πλοίο που δεν θα εργαστεί τη νύχτα, θα πρέπει να βγει από το λιμάνι και να αντικατασταθεί από κάποιο άλλο πλοίο. Οι Πράκτορες για να κατοχυρώσουν την παραμονή του πλοίου-τους στο

λιμάνι, καταφεύγουν σε αυτό το τέχνασμα (μειωμένη εργασία) και η ΑΛΚ δέχεται τη κατάσταση αδιαμαρτύρητα.

Αλλά γιατί οι Πράκτορες ενώ από τη μια αρνούνται να εφαρμόσουν τους όρους της νυχτερινής εργασίας, από την άλλη χύνουν κροκοδείλια δάκρυα, πως με την άρνηση των λιμενεργατών να εργαστούν τη Κυριακή θα «τουμπάρει» δηλαδή η οικονομία του τόπου; Εμείς λέμε πως εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αυξήσουν τα κέρδη-τους. Και θα το εξηγήσουμε.

Η καθυστέρηση στο λιμάνι της Λεμεσού.

Στην έκθεση-της για το 1979, η ΑΛΚ αναφέρει: «Σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο ο αριθμός των πλοίων που επισκέφτηκε το λιμάνι της Λεμεσού μειώθηκε κατά 9% και η συνολική καθυστερημένη χωρητικότητα κατά 13%. Ο μέσος όρος βαθμού πληρότητας του λιμανιού της Λεμεσού ήταν το 1979 88%, που αντιστοιχεί με 11 πλοία την ημέρα κατά μέσον όρο. Η καθυστέρηση στην πλεύριση πλοίων στο λιμάνι της Λεμεσού ήταν περίπου 13 1/2 ώρες κατα μέσον όρο, από τα πλοία όμως που επλεύρισαν στο λιμάνι, 30% είχαν μέσον όρο καθυστέρησης περίπου 45 ωρών. Τούτο συνέβει γιατί αν και δεν υπήρχε ουσιαστικά κατάσταση συμφόρησης λόγω του ψηλού βαθμού πληρότητας του λιμανιού, ορισμένα πλοία καθυστέρησαν κατά διαστήματα. Λόγω του υφιστάμενου συστήματος προτεραιοτήτων στην πλεύριση πλοίων που ισχύει στο λιμάνι, τα συμβατικά πλοία συνέβη να καθυστερούν περισσότερο από τα ρο-ρο (3) και τα κοντέινερ (4):»

Η πείρα, μας υποχρεώνει να μη δεχτούμε τους λόγους τούτους σαν τους μοναδικούς. Πιστεύουμε πως η καθυστέρηση που παρουσιάστηκε το 1979 και που εξακολουθεί να παρουσιάζεται, δηλ. καθυστέρηση μιας μέρας εργασίας (μέρας νύχτας) για το 30% των πλοίων, οφείλεται κύρια στην άρνηση των Πρακτόρων να εφαρμόσουν τη σύμβαση για τη νυχτερινή εργασία.

Η συνεχής καταστρατήγηση της σύμβασης τούτης, έχει σαν αποτέλεσμα να χάνονται καθημερινά 3—5 ώρες νυχτερινής εργασίας, σύνολο 18—30 ώρες τη βδομάδα κατά μάλιστα με λιγότερα πλοία. Και τώρα μπαίνει το ερώτημα. Μπορούν να μας εξηγήσουν εκείνοι που ενδιαφέρονται για την οικονομία του τόπου, γιατί 8 ώρες χαμένης δουλειάς τη Κυριακή «τουμπάρει» την οικονομία του τόπου; Εμείς λέμε πως εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αυξήσουν τα κέρδη-τους. Και θα το εξηγήσουμε.

Είναι φανερό λοιπόν, πως οι Πράκτορες θεωρούν το λιμάνι ταφίκο των δικών-τους οικονομικών δραστηριοτήτων. Επενδύσεις εκατομμυρίων λιρών από την ΑΛΚ μπαίνουν στην υπηρεσία του ιδιωτικού κεφαλαίου που δεν έδωσε ούτε ένα μιλίμι. Υπηρεσίες που προσφέρονται από τους εργαζόμενους αποτελούν πηγή εσόδων για υπερκέρδη των Πρακτόρων.

Έτσι λοιπόν γίνεται και τώρα, για το θέμα της Κυριακής. Επειδή είναι απαίτηση των Πρακτόρων (της αστικής τάξης) όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη προσπαθούν να ξεπεράσει σε ζήλο, ο ένας τον άλλο, για να ικανοποιηθούν οι Πράκτορες! Όλοι δουλεύουν σε μια λαδωμένη και καλοκουρδισμένη μηχανή για να λύσουν γρήγορα το πρόβλημα των Πρακτόρων και να μη «τουμπάρει» η οικονομία-μας! Οι λιμενεργάτες (η εργατική τάξη) μπορεί να περιμένει, ένα δυο και να δούμε πόσα χρόνια, ώσπου να βρουν χρόνο οι «υπεύθυνοι» για να κοιτάξουν και το δικό τους το πρόβλημα! Ας εφαρμόσουν, οι λιμενεργάτες τα μέτρα λιτότητας που εξάγγειλε ο υπουργός Οικονομικών κ. Αυξεντίου, κι ας σφίξουν κι άλλο το κολάνι-τους!

Ωστόσο η άρνηση των Πρακτόρων να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις-τους για τη νυχτερινή εργασία, με την ανοχή πάντα της ΑΛΚ, χτυπά βασικά τους λιμενεργάτες στοιβαδούρους και αχθοφόρους Β, που αρμόβονται γύρω στις 150—180 το μήνα. Οι λιμενεργάτες Β είναι 345 άτομα 345 οικογένειες, 1380 στόματα.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Το νέο λιμάνι της Λεμεσού, λειτούργησε το 1974, αμέσως μετά τη δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής, που περιέλαβε στα κατεχόμενα εδάφη και το λιμάνι της Αμμοχώστου, ενώ έγινε αδύνατη η λειτουργία του αεροδρομίου Λευκωσίας που παραμένει κλειστό μέχρι σήμερα. Έτσι λοιπόν το λιμάνι της Λεμεσού για ένα μεγάλο διάστημα ήταν ο μοναδικός πνεύμονας για τις συγκοινωνίες και τις μεταφορές. Σήμερα αν και το λιμάνι της Λεμεσού είναι ένας σημαντικός κόμβος για τις συγκοινωνίες, ωστόσο οι μεταφορές, παραμένουν σαν οι βασικές λειτουργίες-του.

Για τις ανάγκες της λειτουργίας των μεταφορών, στο λιμάνι ή στη περιοχή του λιμανιού, δημι-

— Η δεύτερη, είναι η φόρτωση του εμπορεύματος στο πλοίο ή η αποθήκευση-του στο χώρο του λιμανιού. Στη φάση τούτη περιλαμβάνονται και οι τελωνειακές και οι άλλες διατυπώσεις.

— Η τρίτη, είναι η μεταφορά του εμπορεύματος με τα πλοία στο λιμάνι του προορισμού-του.

— Η τέταρτη, είναι η αποθήκευση του εμπορεύματος στις αποθήκες και σε άλλους χώρους του λιμανιού ή η άμεση παράδοση του στους παραλήπτες. Στο στάδιο τούτο περιλαμβάνονται και πάλιν οι τελωνειακές και οι άλλες διατυπώσεις.

Τέλος, η πέμπτη φάση, είναι η μεταφορά του εμπορεύματος με αυτοκίνητα στο τόπο του τελικού-του προορισμού.

Είναι πολύ φυσικό λοιπόν, η σύνθετη αυτή μεταφορική λειτουργία να απασχολεί ένα αρκετά

νείου, οι μέτοχοι του Συνδέσμου Αδειούχων Αχθοφόρων Λεμεσού, οι το προσωπικό των εργοδοτών, οι λιμενεργάτες (στοιβαδούροι και αχθοφόροι) οι σημειωτές, οι πόρτες, οι εκτελωνιστές, οι φορτωτές, οι αυτοκινητιστές, τα Πρακτορεία και οι υπάλληλοι-τους, οι νοσηλευτικές υπηρεσίες, η λιμενική αστυνομία, οι έμμισθοι των συντεχνιών, οι τροφοδότες των πλοίων κλπ.

Οι πολλές και διαφορετικές τούτες επαγγελματικές δραστηριότητες, βρίσκονται σε μια συνεχή σύγκρουση μεταξύ τους που οφείλεται, από τη μια στο νέο καθεστώς που βρίσκεται σε εξέλιξη στα λιμάνια-μας και από την άλλη, στα διαφορετικά οικονομικά συμφέροντα. Αυτές οι συγκρούσεις, οδηγούν τις περισσότερες φορές σε δυναμικές αναμετρήσεις που έχουν σαν αποτέλεσμα να παραλύουν οι συγκοινωνίες αλλά κύρια οι μεταφορές. Αυτές τις αν-

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

...βλενόρροια, σύφιλη, τρέλλα, τύφλωση...

Το σχολείο είναι ο σπουδαιότερος ιδεολογικός μηχανισμός του Κράτους. Κι είναι ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε πως έδρασε αυτός ο ιδεολογικός Μηχανισμός τα τελευταία χρόνια πάνω στο συγκεκριμένο θέμα της σεξουαλικής αγωγής.

Στην αρχή στο μάθημα της ανθρωπολογίας δεν αναφερόταν το σεξουαλικό σύστημα καθόλου. Στο βιβλίο της ανθρωπολογίας περιγράφανε το πεπτικό, το κυκλοφοριακό, το αναπνευστικό, το νευρικό, κ.λ.π. σύστημα, αλλά ούτε λέξη για το σεξουαλικό. Για το ...επιστημονικό βιβλίο της ανθρωπολογίας το σεξουαλικό σύστημα ήταν ανύπαρκτο.

Έτσι το σύστημα κρα-

τούσε τους μαθητές σε αντιδραστικές καταστάσεις χρησιμοποιώντας την αγραμματοσύνη και την άγνοια.

Μετα την μεταπολίτευση (ίσως λόγω ΕΟΚ) έγινε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού. Έτσι στο βιβλίο «ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ» (Β' Λυκείου) του Νικολάου Ασπιώτη γράφτηκαν λίγες αναφορές για το γεννητικό σύστημα του ανθρώπου (για τεκνοποίηση κι όχι για ηδονή).

Στην επανέκδοσή του βιβλίου «Ανθρωπολογία» του Νικολάου Ασπιώτη τη χρονία του 1977 (στην έκδοσή του 76 δεν υπήρχαν) ο εν λόγω σοφός καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης προσθέτει (μόνος ή κατόπιν επέμβασης άλλων;) ηλιθιότητες για τρομοκράτηση των μαθητών... Βλενόρροια, σύφιλη, τρέλλα, τύφλωση είναι ο συνειρμός που πρέπει να

αποκτήσουν οι μαθητές σχετικά με το σεξ (λόγια που θυμίζουν παπαδάριο άλλης εποχής και Χίτλερ... «Παράλληλα με την πολιτική και ηθική μόλυνση του λαού μας, εξαπλώνεται εδώ και πολλά χρόνια ένα δηλητήριο όχι λιγώτερο τρομερό για το σώμα του λαού: η σύφιλης» έλεγε ο Χίτλερ στους γερμανούς την εποχή του Μεσοπολέμου). Επίσης ο σοφός καθηγητής γράφει για ανωμαλίες και διαστροφές και τρομοκρατεί για κοινωνική θέση και προκοπή στη ζωή που κινδυνεύουν εξ αιτίας τους.

Οι μαθητές τώρα θα κρατηθούν σε αντιδραστικές καταστάσεις με τρομοκράτηση και αναφορές σε κινδύνους που τους απειλούν εξ αιτίας του σεξ.

Η αστική τάξη μέσα από τον ιδεολογικό μηχανισμό του σχολείου ανάλογα με τις καταστάσεις που επικρατούν, το επίπεδο της ταξικής ιδεολογικής και πολιτικής

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΣΠΙΩΤΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ανθρωπολογία

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ - ΑΘΗΝΑ 1977

● Φοβερές αρρώστιες του γεννητικού συστήματος απειλούν πάντα τον άνθρωπο. Σημειώνουμε δυο μονάχα: τη βλεννόρροια και τη σύφιλη. Αυτές μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο από την τύφλωση ως την τρέλα.

● Το γεννητικό σύστημα έχει μεγάλη επίδραση και πάνω στον ψυχισμό κάθε ανθρώπου. Οι ανώμαλες τάσεις και κάθε διαστροφή που έχει σχέση με το γεννητικό σύστημα, πληρώνονται πάντα πολύ ακριβά από τον άνθρωπο στή σωστή μόρφωσή του, στην κοινωνική του θέση και γενικά στην προκοπή του στη ζωή.

πάλης μεθοδεύει και ένα καινούργιο τρόπο καταπίεσης και αντιδραστικοποίησης, στο θέμα του σεξ. Άλλοτε χρησιμοποιεί την άγνοια και την αμορφωσία. Κι άλλοτε πιο έντεχνη και με ραφιναρισμένο τρόπο καταπίεση, κι άλλοτε την τρομοκράτηση, πάντοτε όμως αποπροσανα-

τολιστικά, προσπαθώντας πάντα να αποερωτικοποιήσει το κορμί, να καταστείλει τον ερωτισμό ή να το διαστρεβλώσει και να το στρέψει σε λάθος καταστάσεις γιατί ξέρει ότι αυτές οι διαστρεβλώσεις και καταπίεσεις βοηθούν στη διαιώνιση της κυριαρχίας της. | Σάββας Π.

Φτάνει πια....

«Θα ήταν προτιμότερο να φυτεύαμε λουλούδια παρά να κολλούμε αφίσσιες». Αυτή είναι η τελική διαπίστωση κάποιου δημοσιογράφου της «Σημερινής» που σε χρονογράφημα του εκφράζει καταγανακτισμένος αντιπάθεια για το θέαμα που δημιουργούν οι χιλιάδες αφίσσιες, στους τοίχους των πόλεων.

Αν πραγματικά βλέπει τη αφίσσια σαν χαρτί χρωματισμένο που λερώνει και το λουλούδι σαν πράσινο που ομορφαίνει το περιβάλλον έχει απόλυτο δικαίωμα.

Εδώ όμως δεν τελειώνει και η «διάγνωση» για το ρόλο της αφίσσας. Η εμφάνιση της αφίσσας είναι δημιούργημα μιας ανάγκης για έκφραση. Και η μόνη σήμερα που έχει ανάγκη από έκφραση είναι η εργατική τάξη που δεν έχει υπο τον έλεγχο της τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θα φέρω απλα μερικά παραδείγματα.

Το ΔΗΚΟ εβγαλε μια φορά μόνο αφίσσια με την ευκαιρία της δημιουργίας του. Παρουσιάζει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Έχει την ΤV το ράδιο, το Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών.

Ο ΔΗΣΥ βγάξει συνέχεια μονάχα μια που παρουσιάζει το εμβλημα του.

Η ΝΕΔΗΠΑ μόλις ιδρύθηκε σε κόμμα εκανε για εμβλημα της ένα Δ με

τόξο προς τα πάνω με την ευχή «πολιτική ανανέωση».

Η Ε.Κ. μόλις ιδρύθηκε σε κόμμα, και απεικονίζει μερικά φύλλα δάφνης και στο κέντρο το Ε.Κ.

Μπορούμε να παρατηρήσουμε το εξής. Όλα αυτά τα κόμματα και κομματίδια το μόνο που τους απασχολεί μέσω της αφίσσας είναι να προβάλουν την... «σταμπα» τους σαν «Σήμα Κατάθεθεν» στον εγκέφαλο του απλου ανθρώπου. Δεν έχουν ανάγκη να προχωρήσουν παρακάτω. Απο τη φύση τους η ακίνητοι θα μένουν ή θα προχωρούν προς τα πίσω.

Μήπως δεν είναι αφίσσα πολυτελείας και αντοχής στο χρόνο οι σεκάθε γωνία στημένες διαφημίσεις της Seven Up, της Coca Cola, του dixan, της FIAT του Senior Service και οτιδήποτε άλλο μπορείς να συναντήσεις το οποίο κρύβει πίσω του Κεφάλαιο;

Είναι μια πραγματικά φοβερή πολιτική αφίσσα ή ταπέλλα της Coca Cola. Όχι γιατί μας αυτοσυστήνεται ότι θα μας δροσιζει πάντα, αλλά το ότι πίσω από αυτό υπάρχει το ταμείο κάποιου «καρχαρία» που μαζεύει τα λεφτα αυτων που δροσιζει... και ότι όπως αν δεν υπήρχε η Coca Cola να ανακουφίζει τους διψασμένους από την εργασία εργαζομένους, τι θα γίνονταν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αν δεν υπήρχαν οι εξυπνοι

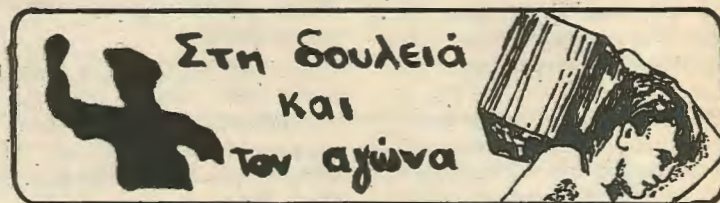
εργοδότες που φροντίζουν τόσο... ευγενικά τους ξεδιψασμένους δουλοπαρικούς τους;

Το dixan λέει καθαρίσε το μεγαλύτερο υφασμα του κόσμου! Είναι λοιπον δυνατόν να μη καθαρίσει τα πεντέμιση σεντόνια της εργάτριας η οποία πρέπει να νοιώθει απέραντη ευγνωμοσύνη για τον εξυπνο καπιταλα που εισάγει αυτή την περίφανη σκόνη και της... απλουστεύει τη ζωή.

Και πόσο εξυπνη διαφήμιση με πολιτικό ωφέλος είναι αυτή του Senior Service-Διπλο φίλτρο! Πως θα ξεσκαζει αραγε στην εβδομή σκαλωσια ο εργάτης που ο εξυπνούλης βιομήχανος του πλασάρε... το διπλο φίλτρο για να τον πείση ότι θα ζήσει πιο πολλά χρόνια με πιο λιγη νικωτινη. Αρα πιο πολλά χρόνια ζωής | πιο πολλά χρόνια στις σκαλωσιες | πιο πολλά χρόνια εργατης και πιο πολλά κέρδη από την εκμετάλλευση ανθρώπου από ανθρωπο....

* * *

Απο τα χαράματα το πρωι μέχρι αργα τη νύκτα το ραδιόφωνο και η τηλεόραση μας έχουν αλλάξει τα φώτα με τις ατέλειωτες διαφημίσεις. Ακούεις από το πιο ηλίθιο μέχρι το πιο αποβλακωμένο αποφθεγμα. «Τρέχει-τρέχει. Ποιο; το αλάτι το Λίλλυ!» ή το άλλο «Που πας ετσι χαρούμενη; - Σπίπ να πλύνω πιτά! - Και είσαι χαρούμενη; -

Ναι τώρα υπάρχει το Sky! Ναι, ναι μη γελάτε σύντροφοι αναγνώστες. Όλα τα πιο πάνω είναι μέσα στο σχέδιο της αστικής τάξης να ελέγχει τη ζωή μας. Πολιτικοποιώντας ακόμα και το υγρο πλυσίματος! Διότι αν μέσα στο μυαλο μας επικρατήσει το πνεύμαν αγοράσουμε πάντα το «καλύτερο», να απολαύσουμε το πιο «ωραίο» δεν θα μας έχει μείνει καιρός να δούμε το σαθρο, το ψεύτικο, το κλεμμένο από μας που τα φτιάχνουμε για να μας το πουλήσουν τάχατες σαν υπερπροϊόν μόνο για μας!

Αυτα όλα που λερώνουν μεναρκωτικό το μυαλο του απλου ανθρώπου δεν μπορούσε να τα δει ένας που θέλει να φυτεύει μόνο λουλούδια. Να φυτεύεις λουλούδια που; Στη γη. Στη γη που δεν ανήκει σ' αυτούς που τη δουλεύουν! Μα δεν χρειάζονται λουλούδια σ' αυτή τη γη παραμόνο για καλλοπισμο. Έχει φουσκώσει τούτη η γη από τον κλεμμένο ιδρώτα των εργαζομένων. Έχει κοκκινίσει το σπλάχνο της από το αιμα των κορμιων που επεσαν προσπαθώντας να φτιάξουν πάνω της μια δικαη κοινωνία. Και έχει ριμάξει τούτη η γη όχι από τις αφίσσιες, αλλά από το περιττο βάρος των εκμεταλλευτων της.

* * *

Να. Οσο πιο πολυ πε-

ρισσότερες αφίσσιες! Κι αν σήμερα τα συνθήματα της Αριστερας δεν είναι αυτά που πρέπει, αυτο σημαίνει ότι η μάχη θα συνεχίζεται. Με περισσότερες ελπίδες αυριο. Με πιο κοντα τη νίκη μεθαύριο. Πρώτα ο αγωνας για το μέλλον του ανθρώπου κι ύστερα για τα ανθρωπωλεία!

Κι όταν ο σωστος ανθρωπος επιβλέπει πάνω στο ηλίθια κι απάνθρωπα εξαρτήματα του συστήματος δεν θα χρειάζονται πια ουτε και οι αφίσσιες. Θάχει στερέψει πια το αιμα για την απαλλαγη της γης από τους λακέδες της πσιωδρόμησης.

Και τότε αφού λεφτερώθηκε ο ανθρωπος από τους ανθρωπους-αφέντες του τότε θάχει λεφτερωθεί κι η γη του. Τότε να μιλήσουμε και για λουλούδια. Σήμερα αν δεν μπορούμε να μιλούμε για τον ανθρωπο καλύτερα να σιωπούμε.... Γ. Τζιβας

Υ.Γ. Τι περιμένεις από εφημερίδες της δεξιάς; Αφου δεν νοιζονται για τον ανθρωπο που χωρισαν με συρματοπλεγμα θα ενδιαφερτον μονάχα για λουλούδια. Αυτα είναι ακίνδυνα κι όποτε θέλουν θα τα κόβουν. Έτσι θέλουν να φτιάξουν και τους ανθρωπους. Εδώ, εδώ, γρήγορα ΜΙΑ ΑΦΙΣΣΑ, Εδώ, γρήγορα... Νατην «ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΔΕΞΙΑ» Φτάνει!

Δεν επιλύει κανένα πρόβλημα Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Πολυ μικρη η ωφέλεια για τους χαμηλα αμειβόμενους

Η συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης - Συντεχνιών για την τροποποίηση του φόρου εισοδήματος χαιρέτιστηκαν από τις ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων σαν σημαντική νίκη των εργαζομένων. Μια πιο βαθειά ανάλυση των τροποποιήσεων φανερώνει πως οι χαμηλα αμειβόμενοι εργαζόμενοι πολυ λιγα θα κερδίσουν από τις τροποποιήσεις ενώ δεν υπάρχει καμια ένδειξη πως θα αρθει η αδικία σε βάρος των εργαζομένων που πληρώνουν περίπου 3 φορές περισσότερα απ' ότι πληρώνουν οι εργοδότες τους (εταιρείες) σε φόρο εισοδήματος!

Το «Εργατικό Βήμα» - εκφραστικό όργανο της ΠΕΟ - σε πρωτοσέλιδο άρθρο στην έκδοση της 26ης Μαρτίου αφού πανηγυρίζει για την επιτευχθείσα συμφωνία παραθέτει τρία παραδείγματα χαμηλα αμειβόμενων που θα κερδίσουν αύξηση του εισοδήματος τους γύρω στα 3%. Όπως φαίνεται στα παραδείγματα που παραθέτει, μια εργάτρια με μισθο 25 λίρες τη βδομάδα θα κερδίζει 44 λίρες με τις νέες κλίμακες (όσος και ο φόρος που πληρώνει μέχρι σήμερα) ενώ ένας οικοδόμος με εβδομαδιαίο εισόδημα 40 λιρών με σύζυγο, ένα παιδι στο δημοτικό, κι ένα στο Γυμνάσιο, τώρα δεν θα πληρώνει φόρο που μέχρι σήμερα ήταν 62.500 μιλς το χρόνο.

Η εφημερίδα αποφεύγει να παραθέσει παραδείγματα ψηλα αμειβόμενων που όπως σωστα αποδεικνύουν «Τα Νέα» της 22 Μαρτίου θα οφελθουν πολυ περισσότερο από τους χαμηλα αμειβόμενους. Στη σύγκριση που κάνουν «Τα Νέα» φαίνεται πως ένας εργαζόμενος με 3.000 λίρες ετήσιο εισόδημα και 3 εξαρτώμενα θα κερδίσει 123 λίρες (αύξηση 4%) ενώ ένας με 10.000 λίρες εισόδημα και τα ίδια εξαρτώμενα θα κερδίσει 822 λίρες (αύξηση 12%)

Είναι φανερο από τα πιο πάνω πως η ουσιαστική ωφέλεια από τις συμφωνηθείσες τροποποιήσεις αυξάνεται κατα γεωμετρική πρόοδο όσο ανεβαίνουμε τη σκάλα των εισοδημάτων. Έτσι ο εργαζόμενος των 1.000 λιρών το χρόνο θα κερδίσει γύρω στις 3.700 μιλς το μήνα (σώθηκε!) ενώ αυτός που παίρνει 1.000 λίρες το μήνα θα τξέπώνει άλλες 1.000 λίρες περίπου το χρόνο (πόσοι εργαζόμενοι αλήθεια έχουν 12.000 λίρες εισόδημα το χρόνο; αφού σύμφωνα με τα στοιχεία του τμήματος Στατιστικής για το 1979 μόνο 9% έπαιρναν μισθο πάνω από 300 λίρες το μήνα)

Αυτο όμως δεν είναι το χειρότερο μειονέκτημα των νέων τροποποιήσεων.

Τα 8.5 εκατομμύρια λίρες που θα χάσει - όπως ισχυρίζεται - η κυβέρνηση από τη μείωση της φορολογίας σίγουρα είτε θα τα βγάλει από την έμμεση φορολογία (τσιγάρα, ποτα, βενζίνη κλπ) που πλήττει κυρίως τους εργαζόμενους, (τα τσιγάρα τα αγοράζει 6 σελίνια τόσο αυτός που έχει εισόδημα 20 λίρες όσο και αυτός που έχει εισόδημα 2.000 λίρες το μήνα) είτε θα τα πληρώσει ο εργαζόμενος με χει-

ρότερες κοινωνικές και άλλες κρατικές υπηρεσίες που σίγουρα θα πληγουν από τα μειωμένα κρατικά εισοδήματα.

Σαν αυτά να μην ήταν αρκετά οι ηγέτες των συντεχνιών μας «ανταποκρινόμενοι σε σχετική έκκληση του Υπουργού Οικονομικών ... συμφώνησαν ότι κατά την υποβολή και διεκδίκηση εργατικών αιτημάτων καθώς και κατά την αντίκριση των προβλημάτων που πιθανο να αντιμετωπίσει η κυπριακή οικονομία κατά τη διάρκεια του 1981 θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φορολογική ελάφρυνση που θα προκύψει σαν αποτέλεσμα της εφαρμογής των εισηγήσεων που ομόφωνα υιοθετήθηκαν».

Η εργάτρια του παραδείγματος του «Εργατικού Βήματος» λοιπόν, με μισθο 25 λίρες τη βδομάδα δεν φαίνεται πως θα χारी για πολυ τις 3 -τόσες- λίρες και 700 μιλς που «πέτυχε» με τις τροποποιήσεις. Γιατι την επόμενη φορα που θα ζητήσει αύξηση από τον εργοδότη της μέσω της συντεχνίας της οι τελευταίοι θα λάβουν υπόψη τις 3 λίρες και 700 μιλς που κέρδισε από τις τροποποιήσεις του φόρου εισοδήματος και θα δράσουν αναλόγως.

Στο μεταξύ, για να μη κακοφανιστούν και τα αφεντικά, στο νέο νομοσχέδιο για τη φορολογία «θα περιλαμβάνεται επίσης και σειρά φορολογικών κινήτρων που θα αποσκοπούν στην ενθάρρυνση των επενδύσεων, των αποταμιεύσεων, της παραγωγής και των εξαγωγών».

Τα περιβόητα «κίνητρα» λοιπόν, με τα οποία οι καπιταλιστές της Κύπρου (μαζί με τις πε-

ρικοπες των μισθων των εργαζομένων που δέχτηκαν οι ηγέτες των συντεχνιών) έκαναν τα παλλούκια τους χρυσα μετα το 1974 μπαίνουν στο νέο νομοσχέδιο για να αντισταθμιστούν με τις 3.700 μιλς της εργάτριας του «Εργατικού Βήματος». Κι αυτο παρα την πείρα του παρελθόντος που δείχνει πως τα κίνητρα αντι να μετατρέπονται σε παραγωγικές επενδύσεις, αποταμιεύσεις και αύξηση εξαγωγών καταλήγουν σε Ελβετικές Τράπεζες, σε οικοπέδα και σε αγορα αγαθων πολυτελείας.

Τα κίνητρα λοιπόν δεν αποτελούν λύση των προβλημάτων της παραγωγικότητας και του ελλειμματικού ισοζυγίου πληρωμών όπως και η μικρη φορολογική ελάφρυνση των εργαζομένων δεν αποτελεί λύση για το βιοτικό μας επίπεδο που πλήττεται ολο και περισσότερο

όσο βαθαίνει η κρίση του καπιταλισμου.

Μόνο ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικών αλλαγών και μέτρων που θα φέρουν τους βασικούς τομεις της οικονομίας κάτω από ένα κεντρικό πλάνο παραγωγής και κάτω από τη διοίκηση των εργαζομένων μπορεί να λύσει τα προβλήματα της Κυπριακής οικονομίας και των εργαζομένων των ιδίων. Ένα τέτοιο πρόγραμμα προβάλλει η Αριστερή Πτέρυγα της ΕΔΕΚ στις προγραμματικές της αρχες που δημοσιεύτηκαν στην περασμένη μας έκδοση.

Η υλοποίηση αυτού του προγράμματος μπορεί να πετύχει με την πίεση των εργαζομένων πάνω στις ηγεσίες των συντεχνιών τους και των αριστερών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ για ενότητα και για - αριστερή βουλη - αριστερη κυβέρνηση.

Δέλτα Μί.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΕΙΑ

Συνέχεια από την 1η

προειδοποιούσαν εγκαιρα όταν άλλοι σιωπούσαν και συμπορεύονταν με την «πατριωτική» δεξιά για τους κινδύνους ανόδου του ΔΗ.ΣΥ σε περίπτωση συνεργασίας των αριστερών κομμάτων με το ΔΗ.ΚΟ. Οι προβλέψεις μας βγαίνουν δυστυχως αληθινες. Κι αυτο γιατί για πάνω από τέσσερα χρόνια προσφέρθηκε στο κόμμα του κεφαλαίου και του φασισμού η ευκαιρία να διαμαγυγει και να αντιπολιτευεται κερδίζοντας πολλους εργάτες, αγρότες και μικροαστους που απογοητεύονταν από την πολιτική του ΔΗ.ΚΟ και του Κυπριανου και την ανικανότητα της Κυβέρνησης να δώσει λύσεις στα εντεινόμενα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα και στο Κυπριακό.

Η τελευταία τετραετία πρέπει να προβληματίσει σοβαρα κάθε Κύπριο αριστερο όπου κι αν ανήκει κομματικά.

Η Κυπριακή αστική τάξη δεμένη σφιχτα στο διεθνές ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο είναι αδύνατο να ρθει σε ρήξη μαζί με τον ιμπεριαλισμο για να αγωνιστεί για εθνική απελευθέρωση.

Οι αμαρτίες της εξ άλλου στο παρελθον της έχουν στερήσει οποιαδήποτε εμπιστοσύνη ανάμεσα στις Τουρκοκυπριακές μάζες. Στον κοινωνικο-οικονομικο τομέα η Κυπριακή αστική τάξη και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι είναι αναγκασμέ-

νοι είτε το θέλουν είτε όχι να χτυπήσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων για να βγουν από την οικονομική κρίση που χτυπά όχι μόνο την Κυπριακή αλλά και όλες τις καπιταλιστικές οικονομίες.

Τόσο, λοιπόν, ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας, που μπορεί να πετύχει μόνο με τον ενιαίο αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων, όσο και ο αγώνας για καλύτερη ποιότητα ζωής επιβάλλουν τον αποκλεισμο της δεξιάς από την εξουσία.

Οι Κυπριακές μάζες διψουν, σήμερα για πειστικές προοπτικές λύσης των προβλημάτων τους. Τις προοπτικές αυτές μόνο η αριστερα μπορεί να τους τις δώσει.

Η προεκλογική περίοδος πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί στις ηγεσίες των αριστερών κομμάτων η προβολή της εναλλακτικής πορείας που θα δώσει στις κυπριακές μάζες τις λύσεις που γυρεύουν.

Το ΑΚΕΛ από μόνο του είναι σχεδόν σίγουρο πως δεν μπορεί να εξασφαλίσει την πλειοψηφία στη Βουλη. Η ηγεσία εξ άλλου αυτού του κόμματος δηλώνει πως δεν διεκδικεί την πολιτική εξουσία και παρα τα μαθήματα του παρελθόντος προσανατολίζεται σε νέες συμμαχίες με κεντρώα σχήματα και πιθανο σε επανπροσέγγιση με το ΔΗ.ΚΟ και τον Κυπριαό.

Η ΕΔΕΚ είναι σίγουρο πως δεν διαθέτει σήμερα τη μάζα της εργατικής τάξης που θα την οδηγήσει στην εξουσία.

Έτσι η άρνηση για συνεργασία των δυο αριστερών κομμάτων με στόχο την αριστερή πλειοψηφία στην βουλη και την άνοδο στην εξουσία στερεί από της εργατικές μάζες τη σοσιαλιστική προοπτική, τις απογοητευει και τις αφοπλίζει κι αυτή είναι η βάση της επιβίωσης χρεωκοπημένων καταστάσεων όπως είναι αυτή του ΔΗ.ΚΟ και του ΔΗ.ΣΥ.

Ο κίνδυνος αλωσης της πολιτικής εξουσίας από το ΔΗ.ΣΥ που ευτυχως σ' αυτο το στάδιο δεν είναι πολυ μεγάλος θα ενδυναμωθεί κατακόρυφα με μια πιθανη συνεργασία ΑΚΕΛ-ΔΗ.ΚΟ στη νέα βουλη και την ανάδειξη νέου «κεντρώου» η του ίδιου του Κυπριανου στην προεδρία.

Αντίθετα, οπλισμένη η αριστερα με ένα επαναστατικό πρόγραμμα σαν αυτο που ανάλυσε η Αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ στις προγραμματικές της αρχες πού δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, ένα πρόγραμμα που θα δίνει στις μάζες τη σοσιαλιστική προοπτική για λύση των εθνικών και κοινωνικο-οικονομικών αδιεξόδων, μπορεί να φράξει αποφασιστικά το δρόμο στην άνοδο της δεξιάς και να πορευτεί δυναμικα προς τις εκλογες και τους μετακλογικούς αγώνες.

σοσιαλιστικη
εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.600
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500